

ler ikke dette ændringsforslag har ministeren kunnet tilslutte sig.

Miljøministeren viser derved endnu en gang sin manglende vilje til i virkeligheden at sikre naturen i skovene. Beskyttelsen af bl.a. disse naturtyper må derfor vente til den dag, partierne igen udgør et flertal i Folketinget. Til den tid vil partierne også sørge for, at beskyttelsen af de naturtyper, som i dag er omfattet af skovloven, samt de nye naturtyper, som partierne foreslår omfattet, vil blive overflyttet til naturbeskyttelsesloven fra skovloven. Derved vil man sikre, at naturen bliver forvaltet som et hele, hvilket vil styrke naturbevarelsen, forenkle lovgivningen og spare ressourcer for samfundet. Skovloven vil da blive en lov, som regulerer produktionsarealerne, mens beskyttelsen af skovnaturen vil ligge i naturbeskyttelsesloven. Der vil derved blive skabt den samme situation som på landbrugsområdet, hvor landbrugslovene regulerer produktionsarealerne, mens naturbeskyttelsesloven regulerer visse af naturområderne i det åbne land. Dette vil ikke medføre en A- og en B-natur, for reguleringen af produktionsarealerne skal ske under bredt hensyn til omgivelserne og naturen.

2010-målsætningen

Det er ikke overraskende, at ministeren heller ikke ønsker at gøre en EU- og FN-målsætning om at standse tilbagegangen i arter og levesteder inden 2010 til en dansk lovforpligtelse som foreslået af partierne, men det vil være en overraskelse, hvis ikke ministeren i resten af sin ministertid fremhæver netop denne målsætning som supplement til statsministerens absurde påstand på Venstres landsmøde i efteråret 2003 om, at ingen frø, fugl eller fisk har fået det værre under VK-regeringen. Det ved statsministeren nemlig ikke noget om, bl.a. fordi det ikke er blevet undersøgt endnu, og fordi han selv har været med til at nedprioritere området økonomisk og fagligt. For andre organismegrupper, såsom orkideer og dagsommerfugle, er billedet klart. Her kan det konstateres, at ud af blot 259 undersøgte sjældne arter er blot 4 gået frem, mens 25 er gået tilbage siden 1997. Dette er i sig selv et godt billede på regeringens naturpolitik. Den går 4 skridt frem, men 25 tilbage.

Pesticider og gødskning

På trods af miljøministerens festtaler om at passe på grundvandet og sikre en bæredygtig ud-

vikling har han afvist partiernes moderate forslag om at forbyde anvendelse af pesticider og gødskning i de skove, hvor det ikke har været en del af den hidtidige praksis. Som udgangspunkt har pesticider intet at gøre i den daglige drift og har intet med naturnær drift at gøre. De kan helt undværes, hvis man fremover tilpasser skovene til de fysiske forhold og holder op med at tilpasse de fysiske forhold til en bestemt type skov. Det kunne f.eks. være at plante varierede skove af hjemmehørende arter i stedet for store plantager af ens træer, importeret fra den anden side af jorden. De eneste nye tilfælde, hvor pesticidanvendelse bør kunne finde sted i skovene, er efter partiernes mening i forbindelse med en kampagne mod invasive arter, som truer med at ødelægge skove eller andre arealer. Her kan pesticider være den sidste udvej.

Skovene vil fortsat kunne drænes og dybdepløjes som en mark på landbrugsjord. Det på trods af, at naturlige vandstandsforhold i skoven er et af de mest afgørende forhold at sikre, hvis man virkelig ønsker at sikre en varieret natur i alle skovene og ikke blot i de få skove, som er direkte omfattet af EU-beskyttelsen. Men det er tydeligvis heller ikke regeringens ønske med revisionen af skovloven.

Byggeri i skovene

Gemt bag gode intentioner om sikring af børne- og ungdomsaktiviteter i skovbørnehaver og spejderhytter skjuler der sig en ladeport af muligheder for fremtidigt byggeri i skovene. Det er det eneste argument, der er for ministerens forslag, som er det seneste forsøg på at åbne for byggeri i skovene. Miljøministeren prøver derved at luske sit gamle forslag om mere byggeri i skovene ind ad bagdøren under dække af hensyntagen til børn og spejdere, selv om et reelt behov for flere skovbørnehaver eller spejderhytter ikke kan dokumenteres. Partierne foreslår i stedet, at den nuværende dispensationspraksis fortsætter, og afviser regeringens forslag. Partierne følger derved bl.a. Friluftsrådets anbefalinger i Friluftsrådets høringssvar til skovlovsrevisionen. Partierne vil føre denne ændring tilbage efter et regeringsskifte og et nyt flertal i Folketinget.

Afslutning

Revisionen af skovloven havde været en oplagt anledning til at få bragt forvaltningen af sko-